

« Жени-тъ, дума апостола-тъ, като ся обличатъ какъ-то е прилично, да ся нежитѣтъ съ срамъ и не съ златни украшения, съ маргариси, съ драгоценни дрѣхи, но съ добри дѣла както прилича на богоговѣйни жени. »

Тоя примѣръ ся отдава и на мъжъе тѣ.

Не трѣба, кога ще поздравимъ нѣкого, да си сваляме шапка-тъ близо при него, но пстъ или шесть стѣпки по далечъ. Не можемъ да забелѣжимъ особно кога трѣба да си откриваме глава-тъ; но въобще трѣба да го правимъ кога срѣщнемъ нѣкого, кого-то познаваме.

IV.

ЗА ХРАНА-ТЪ,

Богъ не забранява вкуса-тъ, кого-то естество-то ни дава въ ястія-та, но въроисповѣданіе-то ни забранява лакомство-то.

Святой Апостолъ Павелъ дума нарочно че, ако и да пиемъ, ако и да ѣдемъ, трѣба да сме наклонни къмъ слава-тъ Божія. Нужда-тъ, прочее, трѣба да е само-то срѣдство на едно дѣло, кое-то отъ само себе си е една естествена съвършенность.

Трѣба още да приказваме на трапеза-тъ безъ приструвка и да не примаскваме ѣденія-та, кои-то ся намирать.

Въздържаніе-то изисква да ѣдемъ на урѣчени часове, колко-то можемъ. Не трѣба да зимае примѣръ отъ онія дѣца, на кои-то е нужно да даваме да пѣтъ и да ѣдтъ въ неуречено врѣме, защото-то тѣ или съ помалки или по безсилни отъ насъ, и ще ся глѣда като лакомъ онзи кой-то ѣде на сѣки часъ, и като пѣвница, онзи кой-то піе въ венуждно време.